

Crida del Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya PER UN PARTIT CADA VEGADA MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

El P.S.U. de Catalunya clou la campanya d'ajut econòmic al Partit havent recollit 4.281.424 pessetes. Aquest resultat és fruit de l'esforç, de la intel·ligència i de l'abnegació del conjunt de les organitzacions del P.S.U., de centenars de comunistes i simpatitzants del Partit, que en condicions particularment difícils han assolit la més important aportació econòmica registrada fins ara per cap altra campanya de recollida de fons.

Aquesta tasca ha estat realitzada enmig d'agudes lluites populars, de vigoroses accions contra la dictadura que han exigit multiplicar els esforços per dur a les masses la nostra orientació política, les solucions que proposem.

I això en un període d'enduriment repressiu del règim que es tradueix, fonamentalment durant l'Estat d'Excepció, en la detenció de nombre de comunistes i altres demòcrates, fent necessari que les nostres organitzacions i militants haguessin de dedicar grans esforços i energies a la solidaritat i defensa dels repressaliats, a recaptar centenars de mils de pessetes per assegurar, juntament amb altres antifranquistes, que als empresonats, perseguits i a llurs famílies els arribés la solidaritat del poble.

Els resultats assolits són més a destacar quan observem que en molts casos aquest esforç ha estat obra d'organitzacions i militants que no posseïen cap experiència pròpia en aquesta tasca.

Passen de cinquanta les organitzacions que figuren en el balanç de la campanya, mes si es té en compte que algunes d'elles són comarcals, el nombre real de les organitzacions participants puja a la ratlla d'un centenar.

Les organitzacions del país han recollit gairebé la meitat del total collectat, resultat que mostra la influència creixent del nostre Partit, el caliu i audiència que troba en àmplies masses del nostre poble.

La important contribució dels comunistes de Catalunya que resideixen a l'emigració posa en relleu, una vegada més, el seu gran amor al Partit, el seu entusiasme, la seva identificació i participació a la lluita de tot el poble.

En tancar la campanya, el Comitè Executiu felicita totes les organitzacions i militants, els cents d'activistes del país i de l'emigració que, amb llurs esforços i perseverància han fet possibles els resultats que celebrem.

Expressem el nostre reconeixement als simpatitzants del nostre Partit, a tots els antifranquistes que de manera fraternal ens han ajudat o han participat activament en aquesta tasca.

El moment polític es caracteritza per l'agudització de la crisi i de les contradiccions de la dictadura.

A Catalunya com a Astúries, Sevilla, el País Basc, Madrid i en altres indrets d'Espanya no han cessat les lluites reivindicatives. Les accions contra la repressió mai no havien assolit la unitat i amplitud que ara tenen. Importants i esperançadors són



Núm. 312

Octubre 1969

Preu 2 pts

també els passos que s'han donat en el terreny de la unitat entre els partits i forces catalanes de l'oposició, cristallitzats en documents com el que s'ha fet públic amb motiu del nomenament de Juan Carlos.

L'acció ininterrompuda contra la repressió, per les reivindicacions econòmiques, socials, culturals, polítiques, per les llibertats nacionals, contra la corrupció del règim, crea les premises per a passar a lluites encara més importants i generalitzades.

En aquesta perspectiva política, el Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya llença una nova campanya amb els següents objectius:

1) OBRIR LA PROMOCIO LENIN I GUA-

NYAR CENTS DE NOUS MILITANTS PEL PARTIT.

2) ELEVAR EL NIVELL POLITIC DELS COMITES I ORGANIZACIONS DEL P.S.U. I LA SEVA ACTIVITAT ENTRE LES MASSES.

3) GENERALITZAR L'EDUCACIO MARXISTA-LENINISTA DELS MEMBRES DEL PARTIT, ESPECIALMENT DELS NOUS MILITANTS.

4) AUGMENTAR I MILLORAR L'EDICIO, DISTRIBUCIO I VENDA DE LES NOSTRES PUBLICACIONS.

5) COLLECTAR MES MILIONS DE PESSETES PER AJUDAR AL PARTIT.

(passa a p. 4)

Contra la Llei sindical feixista : ENDAVANT EN LA LLUITA PER UN AUTENTIC SINDICAT DE CLASSE !

Arrencada per les Comissions Obreres d'una revolada la cortina de silenci rera de la qual Solís, Fraga i Camilo han volgut amagar — fins al darrer moment — el text del projecte de Llei Sindical, aquest mostra sense embuts el seu brutal caràcter feixista i anti-obrer.

Les Comissions Obreres han denunciat aquest projecte en termes que els comunistes aprovem totalment: « ... La denunciem com l'atemptat més greu que s'ha comès contra els treballadors i el poble espanyol en aquests darrers trenta anys. Tal i com en feïem l'advertència, no conté cap element positiu respecte a la llei anterior, no reconeix cap dels drets que els treballadors, massivament, estem reclamant, no respecta cap de les recomanacions de la O.I.T., ni els principis assenyalats per l'episcopat espanyol... »

Aquest eructe de Llei no ha agafat per sorpresa als treballadors. Què podien esperar de la dictadura? Per a aquesta, satisfer les seves legítimes aspiracions a un sindicat lliure i democràtic seria tant com cavar-se la pròpia fossa. Al règim, a l'hora de decidir, només li queda una opció: accentuar la repressió burocràtico-policíaca a fi d'intentar mantenir — fins allà on li sigui possible — unes estructures sindicals que sap que són rebutjades i condemnades per la classe obrera.

Una vegada més queda demostrat que a partir d'aquest règim cap canvi autènticament democràtic no és possible. El sindicat al qual aspiren els obrers serà obra i fruit de la seva pròpia lluita.

El que estem veient a Catalunya, com arreu d'Espanya, és una demostració clara de la combativitat i de l'elevada consciència amb que els treballadors han reaccionat enfront d'aquest atropellament de la dictadura. Les Comissions Obreres, els càrrecs

sindicals elegits pels treballadors, els treballadors en conjunt, expressen la seva indignació per tots els mitjans i organitzen alhora la seva acció contra la Llei de Solís. En el moment d'escriure aquestes línies s'estan preparant o celebrant assemblees a les fàbriques, en els sindicats; es preveuen manifestacions i concentracions davant dels locals de la C.N.S.; reunions plenàries de les juntes socials — com la del Metall a Terrassa, el Gas i Electricitat a Barcelona, etc. —, enllaços i jurats, prenen resolucions rebutjant la Llei i organitzen amples delegacions per a anar a entregar-les. I tot això lligat a les discussions i a la lluita dels treballadors per les seves reivindicacions.

L'onada de protestes obreres contra la Llei té el suport ostensible de multitud de comentaris i articles a la premsa. El menys que es pot dir és que la Llei li ha caigut ben malament a l'opinió pública. La reivindicació d'un sindicat democràtic ha arrelat molt endins en àmplies sectors del nostre país, cosa que crea condicions molt favorables per fer caure aquesta llei antiobrera. La lluita serà dura, però les possibilitats de aconseguir-ho són immenses si els treballadors units desenrotllen i organitzen la seva acció, mobilitzen i aconsegueixen l'ajuda de tots els qui condemnen, i són incontables, els plans del Govern.

Conscients del que s'està jugant, i amb una clara visió de les propícies condicions polítiques del moment, els comunistes no estalviarem esforços per a fer d'aquesta lluita, juntament amb tots els treballadors, amb tots aquells amb els qui coincidim en aquest objectiu, una gran batalla contra la dictadura.

(Vegeu informacions a les pàgines interiors.)

EL MOVIMENT OBRER EXPRESSA LA SEVA INDIGNADA REPULSA

LA VI REUNIO NACIONAL DE LES COMISSIONS OBRERES DE CATALUNYA S'ADREÇA ALS TREBALLADORS

En dies passats ha tingut lloc la VI Reunió Nacional de les Comissions Obreres de Catalunya, una de les més importants fins ara celebrades. Han assistit a ella 73 delegats de Comissions que representaven distintes comarques, localitats i rams d'indústria. La Reunió ha discutit amplament diversos i actuals problemes del moviment obrer. La crida que en finalitzar la Reunió ha estat feta pública va totalment dedicada, per la importància que aquesta qüestió té en aquests moments, a l'examen i denúncia de la « Llei Sindical ». D'aquesta Llei diu el document que és « ... el fidel reflexe del caràcter i l'essència mateixa del règim... », contrària als « ... principis i recomanacions de la O.I.T., de la Convenció 87 i 98 de les Nacions Unides, de la Declaració de l'Episcopat espanyol i va contra els principis democràtics dels països civilitzats... » Les Comissions Obreres de Catalunya : « ... criden els treballadors, el poble en general, a desplegar una ampla campanya contra de la « Llei Sindical », difonent milers de fulles, pintant inscripcions a les parets, celebrant amples assemblees a les fàbriques, obres, oficines i barrriades per a denunciar-hi el caràcter reaccionari de la « Llei de Solís » i transformar el clam de protesta en manifestacions allà on les condicions creades ho permetin... » Es crida els treballadors a « ... reforçar el front de lluita contra el congelament dels salaris i en defensa de les seves reivindicacions, dels

seus drets, lligant cada una de les lluites o manifestacions de protesta a l'acció contra la « Llei Sindical » i per un sindicat de classe que sigui l'emanació de la voluntat dels treballadors lliurement expressada... »

LES COMISSIONS OBRERES DE BARCELONA

« Preparem-nos per una gran acció massiva », diuen les Comissions Obreres de Barcelona.

EL COMITE DE BARCELONA DEL P.S.U. DE CATALUNYA CRIDA A LLUITAR PER UN VERITABLE SINDICAT DE CLASSE, UNITARI, INDEPENDENT I DEMOCRATIC

Entre altres importants plantejaments relacionats amb el caràcter reaccionari de la Llei, el document senyala : « ... La lluita de la classe obrera contra la Llei sindical de la dictadura ha de ser la lluita dels estudiants — que també combaten valerosament pel seu dret a crear els seus propis organismes representatius —, dels camperols, dels intel·lectuals i professionals, dels sacerdots, dels periodistes, de tots els espanyols puix que és l'interès de tots el que es troba en joc. La lluita general per la llibertat, per la democràcia, pel socialisme, passa per la solidaritat amb la classe obrera en les seves justes exigències. No pot haver-hi futur democràtic sense llibertat sindical... »

Després de denunciar el caràcter anti-obrer de la « Llei » i enumerar les bases que ha de tenir el futur sindicat de classe dels treballadors, es diu : « ... Efectuem protestes, aturs concentracions a l'entrada o a la sortida de l'empresa, davant de les oficines de la Direcció, davant del Sindicat, en fer entrega dels escrits ; neguem-nos a fer hores extres, prenem iniciatives davant de la gran campanya de protesta UNITS als companys de la resta del país... »

El Comitè de Barcelona del P.S.U. de Catalunya, després d'estimular « ... tots els comitès i cel·lules del Partit, tots els seus militants a fer el màxim esforç en aquesta important batalla de classe i nacional contra la dictadura ; exhorta els partits i organitzacions de l'oposició antifranquista, els sectors democràtics i revolucionaris, tots els barcelonins, a desenrotllar i coordinar l'acció solidària amb els treballadors, sota múltiples formes, amb decidit esperit ofensiu, conscients de l'aguda feblesa del règim, de les grans possibilitats per a fer impossible la llei sindical repressiva... »

VIDRES TRENCATS I INSCRIPCIONS A LA C.N.S. DE BARCELONA

El dissapte dia 4, a primeres hores del matí hom podia veure els grans vidres de la planta baixa trencats a cops de pedra, pintades de vermell a l'exterior i empastifades del mateix color a l'interior de l'edifici.

ELS FERROVIARIS

Entre les pintades dels ferroviaris, de les quals donem compte en el noticiari, figuren ostensiblement signes contra la « Llei Sindical » de Solís.

Els Vocals Provincials del Sindicat d'Aigua, Gas i Electricitat

Renunciem per manca d'espai a ressenyar totes les protestes que proliferen en els mateixos organismes de la C.N.S. contra la Llei de Solís. Si volem destacar que en més d'un cas la protesta serveix de canal per presentar la reivindicació pura i simple de sindicat obrer, de classe, democràtic, com és el cas notablement dels vocals provincials del Sindicat d'Aigua, Gas i Electricitat de Barcelona els quals, en escrit adreçat a la Junta Social, proclamen la disconformitat amb el projecte franquista i li oposen el seu sindicat : un sindicat amb càrrecs elegibles a tots els nivells, totalment independent de l'Estat i de la patronal, d'afiliació lliure, amb garanties pels seus representants en l'exercici de les funcions sindicals, etc, etc., i, a més, la llibertat immediata per a tots els detinguts per fets sindicals i l'abandonament dels processos incoats.

ELS TREBALLADORS NO VOLEM AQUESTA LLEI SINDICAL I LA COMBATEM AMB TOTES LES NOSTRES FORCES !

LA UNIVERSITAT DAVANT EL CURS QUE COMENÇA

Els curss passats començava amb una actitud dinàmica per part del règim : l'anomenament del tecnòcrata Villar Palasí, de l'Opus Dei, venia seguit de mides reformadores. Tot i així, va ser el curs més agitat que hagi conegut la universitat franquista, de tal manera que, darrera dels tecnòcrates d'en Villar, entraven desseguida en acció els funcionaris d'en Camilo Alonso Vega. La lliçó del curs passat és clara : la gran massa dels estudiants no accepta les pseudo-solucions tecnocràtiques dintre el marc del règim, perquè sap que les qüestions fonamentals només es podran resoldre un cop enderrocat el poder dels paràsits oligarques que ens oprimeixen.

Però el règim no pot aprendre aquesta lliçó si no és negant la seva pròpia essència reaccionària de classe. I aquest any llença un nou projecte tecnocràtic, més ambiciós : la Llei General d'Educació. Aquesta llei porta un mal auguri : la indiferència amb la qual es va rebre el famós « Llibre blanc », del qual la llei no és més que la concreció pràctica. No és d'esperar que els estudiants se sentin entusiasmats pels canvis previstos per a la universitat (que són secundaris, si no regressius). En canvi es pot esperar que hagin acumulat molta més ira contra el règim no sols per la seva actuació repressiva i immobilitista a la universitat, sinó també pel triple escàndol de la instauració de la monarquia, el cas « Matesa » i la llei sindical.

Com es presenta aquest curs des de la nostra òptica ? En la resolució del Comitè Executiu del P.C.E., elaborada aquest estiu, s'assenyala que « qualsevol problema (professional, anti-repressiu, anti-imperialista, cultural, etc.) porta en les condicions presents al plantejament de la necessitat de destruir el poder franquista ». Efectivament, les masses mateixes han experimentat durant aquests anys que a la universitat espanyola no és possible el més petit canvi mentre perduri aquest règim. Han reclamat la fi de les discriminacions polític-ideològiques i han vist com expulsaven els pocs professors que gosaven plantar cara al règim ; han reclamat reformes acadèmiques i s'han topat amb el burocratisme i l'immobilisme d'unes autoritats servils ; han creat sindicats democràtics i han vist els seus legítims representants sancionats, perseguits i empresonats ; han creat tribunes de discussió i han vist la policia entrar brutalment a les aules, o que la universitat era repetidament tancada. Això explica l'extraordinària politització, no d'unes minories, sinó de milers d'estudiants. D'altra banda, l'esgotament històric del capitalisme fa que aquesta politització agafi un signe d'esquerra, i que cada vegada sigui més general la preocupació pels problemes de la classe obrera i l'interès pel socialisme.

Els curss es presenta, doncs, carregat de tensions. Expulsar la policia de la universitat, estrènyer les files entorn dels represaliats, discutir la nova llei, aprofundir la lluita contra l'ensenyament reaccionari i autoritari, són algunes de les tasques més immediates que s'ofereixen, i que no poden separar-se de la problemàtica política general del país. L'avantguarda, lligant-se constantment a les masses, ha de trobar les formes de materialitzar-les en un impuls combatiu i fer que els problemes de la classe obrera, de la pagesia, de tot el poble, donin a les reivindicacions universitàries tota la riquesa de perspectives que té. Al mateix temps, la lluita universitària necessita cada vegada més el suport dels altres sectors que s'oposen a la dictadura. La repressió, en particular, ha arribat a tals extrems que per a oposar-s'hi victoriosament cal el suport actiu de la classe obrera, dels intel·lectuals i professionals, de tots els sectors socials, polítics i religiosos interessats en la democràcia.

L'EXEMPLE MAGNIFIC DEL BAIX LLOBREGAT

Constitueix un exemple d'entusiasme i d'iniciativa la magnífica mobilització del Baix Llobregat en defensa dels 16 dirigents obrers empresonats durant l'estat d'excepció per fer-los complir penes de tres i sis mesos de presó i que avui estan ja en llibertat: Unes 560.000 pessetes de solidaritat han estat recollides en aquests pocs mesos, havent-se mobilitzat més de quaranta empreses i milers de persones a les barriades i pobles de la comarca. ¡ Bravo pel Baix Llobregat!

noticiari breu

- COLLEGI « NELLY »: Els mestres han anat a la vaga i han aconseguit que els fos pagat el suplement de retribució corresponent als quinze dies més de treball que ara han de fer a les escoles primàries.
- MUTUA GENERAL DE SEGUROS: Concentració diària de 15 minuts al carrer: protesten per impedir que sigui separada de l'empresa la branca « Accidents de Treball ».
- HOSPITAL DE SANT PAU: Denúncia del Conveni: una fulla ciclostilada presenta al personal la plataforma reivindicativa cara al nou Conveni.
- TERLENKA: Els obrers han denunciat el Conveni i n'exigeixen un altre de més favorable.
- CAMPSA (Aeroport): Escrit solidaritzant-se amb un company repressaliat i exigint la seva readmissió.

A LA « MATESA » DE BARCELONA

HA CALGUT OCUPAR ELS LOCALS PER OBLIGAR LES AUTORITATS A PAGAR ELS JORNALS ALS TREBALLADORS

Els verticalistes de la C.N.S. no han fet absolutament res.

Després de dos mesos o poc n'hi faltava, sense cobrar, hom imagina quina havia de ser la situació a les llars dels treballadors de la « Matesa » de Barcelona: Per obligar les autoritats a desbloquejar el compte en

Banca de l'empresa i pagar els jornals, ha calgut ocupar la fàbrica del carrer Homer i fer una colla de viatges i gestions directament a Madrid: Com és de regla, la C.N.S. no ha fet absolutament res en defensa dels interessos dels treballadors. I que ens vinguin amb « Llei Sindical » encara!

SABADELL

A l'ODAG, des del 16 de setembre hi han aturs. L'empresa es resisteix a satisfer les reivindicacions obreres, imposa sancions, fa ocupar la fàbrica per la policia i Guardia Civil. No cal dir com creix la indignació entre els treballadors ni com és de tensa la situació que s'ha creat.

Els treballadors de ASA-ACES han fet una plantada el 6 d'octubre en suport de les reivindicacions que tenen presentades.

A can MAGRINYA (fundició) els treballadors, amenaçat d'acomiadament, defensen els seus llocs de treball.

A INDUSTRIES TROQUEL han acudit a la disminució de la producció per fer valdre les reivindicacions presentades.

A la TINTORERIA CASTELLO també han disminuït el rendiment i es negeuen a treballar hores extres.

A la Fàbrica de Bebidas Alcoholicas y Alimenticias han conseguit un augment del 30 %.

CONTINUEN LES ACCIONS A LA « CIDESA » DE BELLVITGE

A les protestes per la mort en accident de treball del jove Manuel Perez Sanchez — 21 anys —, s'afegeixen les peticions d'augment dels jornals, que l'empresa refusa. El dia 3, cinc-cents obrers dels sis-cents que treballen a les obres fan vaga. L'endemà se solidaritzen amb ells els treballadors

L'agitació creix a la R.E.N.F.E.

Continua la solidaritat envers els ferroviaris acomiadats. La matinada el dia 3 les estacions de Plaça de Catalunya, Vilanova, Sans, Terrassa, Manresa, Massanet, Cornellà, Arenys, San Feliu, Tarragona i algunes més aparegueren pintades amb les consignes No als acomiadaments - Readmissió - Llibertat - Llibertat sindical. El « Costa Brava Exprés » feu el trajecte Portbou-Barcelona amb els vagons també pintats amb inscripcions semblants.

● IFAC — EDICIONS 62 — GRAN ENCICLOPEDIA CATALANA: Ha estat difós entre el personal el « Full Informatiu nº 1 », en el qual són denunciades les maniobres per « reestructurar » les diferents dependències i reduir el personal, i prevenint aquest a la defensa dels llocs de treball.

● RAM: Presentació d'un plec de reivindicacions a l'empresa.

● IRBA (Plàstics): Treball lent que l'empresa vol trencar castigant dos treballadors: la producció baixa encara més i Irba ha començat a cedir aixecant les sancions i obrint la porta a augments de jornal.

per compte dels « prestamistes ». El Cap de Personal, Merino, fa acudir la brigada social, la Guardia Civil i els « verticals ». A les darreres informacions el moviment continuava en forma de vaga alternativa; dia si, dia no.

ULTIMA HORA: L'empresa endureix la seva postura: 50 treballadors han estat acomiadats en un sol dia. Cal organitzar la solidaritat amb la CIDESA!

Firmes a la S.E.A.T.

A finals de setembre eren ja 3.000 les firmes recollides al peu d'un document denunciant el Conveni, exigint la dimissió del Jurat i enllaços i reclamant que sigui elegida una Comissió Deliberadora d'un nou Conveni, democràticament.

TERRASSA

Assemblees, « plantes » a peu de màquina, presentació de reivindicacions a l'AEG Industrial. Les accions continuen.

« Plàstics Guiasca »: disminució de la producció: sancions i més disminució encara. « Guiasca » cedeix a les peticions obreres.

« Matèries Industrials »: Els treballadors han guanyat el judici a Magistratura; tornaran al treball els acomiadats i seran pagats els jornals corresponents.

CORNELLA

PIRELLI-MOLTEX: Mitja hora d'atur en solidaritat amb una treballadora sancionada: aquesta és reintegrada al seu lloc habitual.

MANRESA

Boicot a les hores extres a « Metalúrgica Textil » i atur d'una hora: l'empresa cedeix 10 pessetes més diàries.

A HILADOS ROCA, atur d'una hora en solidaritat i defensa d'un Jurat acomiadat.

SURIA

A la bòbila, atur de sis hores la primera setmana de setembre.

SAN VICENS DELS HORTS

Escampada de fotografies d'Horacio Fernandez Inguanzo amb consignes exigint la seva llibertat.

Document de la Comissió Coordinadora de les Forces Polítiques de Catalunya davant de l'escàndol « Matesa »

Els partits polítics participants a la Comissió Coordinadora de les Forces Polítiques de Catalunya han fet públic, un document denunciant, a través del brut afer de la « Matesa », la corrupció del règim. Es ell, en efecte, l'origen de les corrupcions, del desgavell de la nostra economia. Per evitar mals com aquest de la « Matesa », el que cal és restablir les llibertats democràtiques, la llibertat de premsa, els partits polítics que « ... puguin garantir al poble un rigorós control dels governants i restableixin una situació que el règim ha denigrat constantment... », subratlla el document: « ... La caiguda del franquisme », senyalent els partits de la Comissió Coordinadora, « és la veritable i més urgent necessitat de tot un poble que està fent sentir amb força la seva voluntat. Les forces polítiques de Catalunya », conclou, « ofereixen amb la seva alternativa democràtica la possibilitat d'una acció unida envers una clara perspectiva de llibertat ».

LLEIDA

Crida conjunta del F.N.C. i del P.S.U.C.

El Front Nacional de Catalunya i el P.S.U. de Catalunya a Lleida han difós una fulla cridant, amb motiu de l'aniversari de l'assassinat del President Companys, a una manifestació popular el dia 15 sota les consignes més sentides del moment: llibertats nacionals i democràtiques, amnistia, sindicat obrer, etc. A més, circulen per la capital lleidatana altres fulles exaltant la memòria de Lluís Companys.

PER UN PARTIT CADA VEGADA MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

(ve de p. 1)

LA creixent influència del nostre Partit entre les masses, l'enorme atracció que exerceixen les idees del socialisme entre el jovent, permeten a les organitzacions del P.S.U., a tots els comunistes, d'abordar amb esperit ofensiu el reclutament de nous militants i aconseguir que en la Promoció Lenin ingressin els millors combatents obrers, camperols, estudiants, intel·lectuals. Les portes del Partit han d'ésser obertes amplament als cents de dones i joves combatius que destaquen en els moviments de masses.

EN l'acció diària, fosos als moviments de masses, encapçalant i dirigint les seves lluites, els comunistes compleixen llur missió revolucionària i es formen políticament. Promoure i impulsar les lluites reivindicatives, contra la repressió i per les llibertats democràtiques, organitzar i desenrotllar arreu el Partit, treballar per la creació de Comissions Obreres, camperols, de veïns, etc. i d'altres formes del moviment de masses és, per tant, el primer deure dels comunistes. El Partit, però, ha de proposar-se alhora furnir els seus militants d'una sòlida preparació políticoteòrica. Això exigeix que tots els comitès i organitzacions es plantegin com a una de les primeres i més importants tasques la d'elevat la vida política, perseverant en l'estudi i la discussió de les publicacions del Comitè Central i dels diferents materials de propaganda i d'educació del Partit, tal i com ha començat ja a fer-se en alguns llocs.

LES experiències que posseïm a Catalunya de l'estudi organitzat en cursets i l'interès que aquests han despertat, ha de servir-nos per a millorar i estendre el

treball d'educació, donant així, des del seu ingrés, satisfacció als legítims desigs de cents de militants que volen conèixer i estudiar de manera creadora les idees del marxisme-leninisme.

La celebració al 1970 del Centenari del naixement de Lenin i el 50 Aniversari de la fundació del Partit Comunista d'Espanya, ens brinda una ocasió excepcional per impulsar tot el treball de formació i organitzar munió d'actes polítics educatius arreu, que permetin celebrar dins del nostre Partit i fora d'ell, junt amb centenars d'amics i de simpatitzants, aquests dos importants aniversaris.

HAN sortit a la llum del dia noves publicacions del Partit. Comitès locals i comarcals, cel·lules d'empresa, barri o poble, editen llurs butlletins i fulles; algunes reproduïen regularment Treball i Mundo Obrero. Els intel·lectuals i estudiants editen llurs pròpies publicacions. La difusió de la propaganda ha augmentat en el conjunt de les organitzacions. Però les necessitats de la lluita exigeixen més de nosaltres.

Els progressos registrats han d'estimular un més gran impuls en el terreny de l'edició, reproducció i distribució fruitosa de la propaganda. Hem de recollir i difondre sistemàticament les notícies que fan referència a lluites i fets d'importància política. Hem de millorar el contingut i presentació de totes les nostres publicacions. El nostre objectiu en aquesta campanya ha de ser que cada organització tingui els seus propis mitjans d'edició a fi d'assegurar un treball polític eficaç entre les masses, abordant els problemes particulars que les afecten en cada lloc. I alhora assegurar

un millor control de la distribució i liquidació de l'import dels materials del Comitè Central, així com seguir augmentant la seva difusió.

AQUEST desplegament d'activitat política i organitzativa crearà condicions molt més favorables per a desenrotllar les tasques d'ajut. Amb una clara visió de les possibilitats que s'obren al Partit, i conscients de les necessitats creixents que aquest té, algunes organitzacions han decidit ja obrir una nova campanya, inspirant-se i aprenent de les experiències de la que acabem de cloure.

El Comitè Executiu felicita aquestes organitzacions i crida tot el Partit, tots els seus militants, a obrir una nova campanya econòmica que permeti de recaptar més milions de pessetes per fer front a les múltiples necessitats que la lluita ens imposa. Els membres del Comitè Executiu la inicien aportant cadascú d'ells 3.000 pessetes.

Aquesta campanya, que coincideix amb la del Partit Comunista d'Espanya, durarà fins als acabaments del 1970. Cada Comitè, cada organització, s'ha de fixar els seus propis compromisos. El mes d'abril, mes en el qual es compleix el Centenari del naixement de Lenin i el 50 Aniversari de la fundació del Partit Comunista d'Espanya, realitzarem un primer balanç del compliment dels compromisos adquirits en l'emulació que des d'ara queda oberta.

Units en un esforç comú, els comunistes catalans, juntament amb els comunistes de tot Espanya, ens esforçarem per complir amb honor els objectius que ens hem fixat.

Per un P.S.U. cada vegada més fort i arrelat en les masses :

¡ ENDAVANT EN EL COMPLIMENT DE LES TASQUES DE LA NOVA CAMPANYA !

¡ ENDAVANT EN LA LLUITA PER LES LLIBERTATS NACIONALS DE CATALUNYA, PER LA DEMOCRACIA I EL SOCIALISME !

1^{er} d'octubre del 1969,

COMITE EXECUTIU
DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA.

Intel·lectuals del P.S.U. adrecen una crida al poder judicial

Cal acabar amb les tortures a les comissaries i a la « Jefatura » : Cal castigar els autors de maltractes i sevícis contra els detinguts !

Aquest és el crit que els intel·lectuals, professionals i artistes del P.S.U. de Catalunya han fet arribar als jutges, fiscals i funcionaris judicials en general, davant dels quals obren no poques denúncies contra la policia política per tortures i sevícis contra els detinguts per obligar-los a fer declaracions « ... El Poder Judicial », conclou la fulla, « ha d'assumir amb claredat les seves responsabilitats i servir realment la causa de la justícia (...), ha de dur fins a la fi, inexcusablement, la investigació i persecució dels repugnants mètodes polítics que li consten a través de les actuacions que té ocasió de conèixer... »

Hem rebut, producte dels beneficis d'una gran festa, de la Comarca 30 N, la quantitat de 53.406 pessetes, i la mateixa suma exactament de la Comarca 30 S, o sigui, en tot : 106.812 pessetes, que són ja per la campanya. També hem rebut del Grup Bolivar 28.232 pessetes.

PROU TORTURES ! PROU DEMOCRATES A LA PRESO !

El T.O.P. continua fent judicis i no passa dia que no llegim a la premsa la imposició d'anys i més anys d'empresonament. I les detencions continuen :

El Sector II del P.S.U.C. a Barcelona ha llençat una fulla denunciant que « ... han estat detinguts i torturats els nostres veïns, obrers metallúrgics i de la Construcció, José Nuñez, Jaume Valls, Sebastián Orihuela, Miguel Trabal i Antonio Requena... », i la fulla crida els veïns del Districte X a organitzar l'ajuda envers els detinguts i llurs famílies.

Segons les informacions que ens arriben, la solidaritat envers aquests treballadors s'ha manifestat immediatament de diverses formes : ¡ Cal prosseguir-la i multiplicar-la !

L'ONZE DE SETEMBRE

A Terrassa...

L'Onze de Setembre fou commemorat pels treballadors de Terrassa, amb una manifestació, formada a despit del desplegament de policies, d'alguns centenars de persones que recorregueren la barriada de Can Anglada.

En els dies anteriors, milers de fulles havien circulat per la vila, desenes d'inscripcions amb les consignes obreres foren pintades a les parets, i nombre de banderes rojes i altres foren penjades en punts cèntrics.

...i a Barcelona

A més de l'edició de nombroses fulles de diverses procedències, entre les quals destaquem la crida de la Comissió Coordinadora de les Forces Polítiques de Catalunya, l'Onze de Setembre es particularitzà a Barcelona per una manifestació llampec que travessà el Paral·lel amb banderes rojes i catalanes i distribuïnt fulles als vianants. També a la part alta de Barcelona, a la Plaça Gala Plàcidia, començaren a concentrar-se joves, a la tarda, intentant una manifestació llampec.

AJUT AL PARTIT

200 pessetes pel Partit d'un grup de simpatitzants de Barcelona i San Cugat (Memòria Maxi).